

Grepet av Kristus Jesus

Av Jon Espeland

...fordi jeg selv er grepet av Kristus Jesus.

Fil 3:12b

Denne utgaven av «Lov og Evangelium» er i hovedsak viet vårt misjonsarbeid i Peru. Først og fremst er det vårt ønske å bringe videre det budskap våre nasjonale medarbeidere forkynner fra talerstol og i bibelundervisning i hjemmene i Peru. Derfor vil du i dette bladet finne utdrag fra flere andakter og taler som evangelistene har holdt i første halvdel av april i forbindelse med at landsstyreformann Dag Rune Lid og undertegnede besøkte Peru.

Hvis jeg i en sum skulle beskrive evangeliste-

nes engasjement, måtte det være med setningen «grepet av Kristus Jesus». Det er trosstyrkende å møte mennesker som er revet ut av hedenskapets mørke, og som er blitt så fast knyttet til evangeliet om syndenes forlatelse, at Jesus og hans soningsdød på korset er blitt selve livet for dem.

Hvem skulle tro at det gikk an at mennesker, som ofte i første omgang er avvisende og uinteresserte, skulle bli varme

vitner om Jesus og det han har gjort for dem? Men slik er det, akkurat som med Paulus, han som forfulgte Guds menighet, – han ble selv stoppet av Jesus, ble et brennende vitne og fikk være et redskap til frelse og fred for mange. Og han oppmun-

Evangelist Ubaldo Marca sammen med sine foreldre og to søstre m/barn på heimplassen langt inne i Andesfjellene

Bladet Lov og Evangelium

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes til kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes ekspedisjonen v/Magne Ekanger, Kydlandsvegen, 4360 Varhaug, tlf. 51 42 08 93.
E-post: magne.ekanger@c2i.net

Ansvarlig for bladet:
Red.nemnda ved form. Jon Espeland
Svartefjell 24, 4625 Flekkerøy
tlf. 38 10 00 61, fax 38 10 04 70
E-post: jesp@c2i.net

Faste medarbeidere i bladet:
Per Bergene Holm og Dag Rune Lid.

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenianske forkynnelse, og er nå å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytre misjonsarbeid i Peru.

Formann: Dag Rune Lid, Furuflaten 30
5600 Norheimsund, tlf./fax 56 55 26 72
e-post: drlid@online.no

Sekretær: Jon Espeland
Svartefjell 24, 4625 Flekkerøy
tlf. 38 10 00 61, fax 38 10 04 70

Kasserer: Torunn Ånestad, Kydland,
4360 Varhaug, tlf. 51 43 04 06
Bankgiro 3204 10 10222
Svensk postgiro: 178 84 80-0

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig- og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: 3160 Stokke
tlf. 33 36 17 70, fax 33 36 17 71
Bankgiro 2490 45 39496
E-post: pbholm@online.no
Rektor: Per Bergene Holm,
3282 Kvelde, tlf. 33 11 26 96

INTERNETT: www.nll.no

trer unge Timoteus og alle andre evangelister: «Lid ondt, gjør en evangelists gjerning, fullfør din tjeneste.» (2Tim 4:5) Det inspirerer, oppmuntrer og gleder hjertet å se de vitner vi har fått ansvaret for «gjøre en evangelists gjerning» blant sine landsmenn. De har fått del i en nød som ingen kan se med øynene, den som du bare får del i når du lever med Jesus og får kjenne hans nød for sjelenes evige ve og vel.

Fattigdommen er stor og urettferdigheten himmelropende i Peru. Det ser alle med det blotte øye, og mange hjelpeorganisasjoner forsøker å gjøre noe med den nøden. Men få er de som ser hjertenøden og som bærer omsorg for sjelene. Det er derfor et stort privilegium å få arbeide sammen med noen av dem som først og fremst har det åndelige for øye, slik som evangelist Ubaldo Marca uttrykker det: «Problemet ditt er ikke at du er fattig, men at du er en synder.»

Det betyr ikke at vi skal overse den timelige nød. Jeg har selv sittet sammen med Ubaldo og hørt ham fortelle fra problemene i de fattige heimene han besøker, hvor de verken har nok penger til mat eller medisiner. Jeg vet at han har gitt av sin be-

Mor har aleneansvar for fire små mens far leter etter arbeid i gruve 120 mil hjemmefra.

skjedne lønn, fordi han gjennom en fast inntekt har litt mer enn de andre, og han kan ikke la være å dele med dem han forkynner evangeliet for. Og i kirken har de en diakoni-komité der de samler inn litt mat og det aller nødvendigste til dem som lider størst nød.

Mor og fire barn

En kvinne i menigheten kom på bibelkurset nå i april, alle tre dagene med fire små barn. Hun og mannen har vært trofaste på m tene i ti år. Nå kom hun alene. Mannen er arbeidsløs og fattigdommen trykkende. De hadde bestemt at han skulle reise 120 mil nordover i landet for å få seg jobb i en av gruvene i fjellene. Han var reist for en måned siden. Etter det hadde hun ikke hørt noe fra ham. Det er ikke telefonforbindelse der oppe i fjellene. Hun visste ikke om han hadde fått seg jobb, eller når han kom hjem eller om han ville sende penger snart.

I mellomtiden forsøker hun å brødfø seg selv og fire små. Det er trange k r! Jeg

spurte forsiktig en av evangelistene hvordan hun kom seg på bibelkurset, hun må jo ta buss med alle de små fra heimen sin, 12 kr t/r, – det er store penger for en som ikke har råd til mat og klær. Han svarte at diakoni-komitéen nettopp hadde hjulpet henne med 65 kr. Det grep meg at hun brukte over halvparten av denne summen til å ta med seg barna for å høre Guds ord!

I møte med kirkens styre ble vi fortalt at en snill kjøpmann i nabolaget lot henne handle det aller nødvendigste på kreditt i påvente av at mannen skulle komme heim med penger. På vegne av misjonen bestemte vi å slette gjelden hennes hos kjøpmannen. Kanskje en liten håndsrekning i en vanskelig hverdag...

Det er tøft å være fattig! Men det er godt å være frelst, – midt i fattigdommen. Og da er vi glade for å ha evangelister som ikke er blinde for at den troende kan ha trengsel og prøvelser i denne verden. Og som

midt i den materielle nød f r nåde til å peke den åndelige rikdom vi har i evangeliet om syndenes forlatelse.

Det var gripende da evangelist Ubaldo m tte sin far, fire år etter at de så hverandre sist.

Innholdsfortegnelse ~ Lov og Evangelium, mai/juni 2003:

Grepet av Kristus Jesus. Av Jon Espeland	side 1
Se på Jesus! Av evangelist Miguel Curse, Peru	side 6
Bekjenn din synd for Herren! Av Celso Valdiglesias, Peru	side 9
Du er mannen! Av evangelist Ubaldo Marca, Peru	side 11
Kom Herrens ord i hu! Av evangelist Eusebio Alvis, Peru	side 14
Diverse sommerskoler	side 17
Misjonsarbeid i Peru. Av Dag Rune Lid	side 18

Dessverre det er noen, også i Peru, som hevder at fattigdommen skyldes mangel på tro og full overgivelse. Men det er også noen som har fått se noe annet, nemlig at midt i fattigdommen er det mulig å finne perlen Jesus Kristus og bli grepet av ham! Og en mor har fått se at barna lever ikke av brød alene, men av hvert ord som går ut av Guds munn. (Matt 4:4)

Dere skulle sett henne da hun slepte en koffert fra Norge med klær til barna med seg på bussen heim. Kofferten veide ikke så lite og den spede kroppen klarte knapt å løfte den, men det var en lett bær for mor, – og en hilsen fra Herren gjennom kristne venner i et land langt, langt borte...

Langt inne i Andesfjellene

En av dagene under besøket i Peru sitter vi i en gammel Toyota Hiace på vei innover det mektige slettelandskapet øst for Titicacasjøen. Innerst inne ved foten av fjellene ligger den lille landsbyen vi skal besøke. Siste vegstykket går langs åkeren der indianerne er travelt opptatt med å berge i hus årets avling av erter. De frykter frosten her oppe nesten fire tusen meter over havet. I natt tok den årets potetavling. Blomstringen var i gang og alt så lovende ut. Så kom kulden sigende ned fra fjellsidene og tok fra dem maten som skulle sikre vinter og tørketid. Så fikk de det travelt med ertene som hadde overlevd den kalde natta, men de tålte ikke ei til.

Vi er sammen med evangelist Ubaldo Marca på veg til barndomsheimen hans. Vi skal besøke far og mor og to søstre. Det er fire år siden Ubaldo sist var heime og så til far på over åtti. Mor og søstre har vært på besøk i Arequipa noen ganger, men far har vanskelig for å ta ut, blind og tunghørt som han er.

Bilen smyer seg de siste meterne mel-

lom brune jordhus med stråtak. Vi parkerer på en åpen plass og Ubaldo peker: «Der oppe, helt i utkanten, ved det store treet, er heimen min.»

Han går først, vi følger etter. Litt sakte på grunn av høyden, vi blir så lett andpustne. Like ved tre små jordhytter finner vi noen sauer, tre alpakaer, to kyr og en katt, men ingen folk er å se. De er visst på åkeren alle mann.

«Mor!, far!», roper Ubaldo. Ikke noe svar. Plutselig kommer noen småbarn til syne. «Er ikke bestefar hjemme?» «Jo, han er der inne,» svarer den eldste. Ubaldo roper høyere: «Far!»

Døra går opp. Kjeppen kommer først til syne, – ingen hvit blindestokk, men like nyttig. Den gamle ser litt forvirret ut. Ubaldo går nær inntil, tar den gamle i hånda og sier: «Det er din sønn, Ubaldo.» Tre ganger må han si det, hver gang med høyere stemme. Tredje gangen bryter den gamle ut i gråt. «Er det sant? Er det virkelig du min sønn, Ubaldo?» En hjertelig omfavnelse, flere tårer. Vi som står omkring må også tørke tårer.

Så kommer mor. Budet er gått til åkeren, og raske føtter bærer henne heim. Hun er nesten 20 år yngre enn far, fortsatt sprek og opplagt. Hun hilser høflig på gjestene og ber oss inn. De har en jernseng i det enkle rommet, ellers bare jordvegger og et ujevnt gulv av tiltråkket jord. «Vil gjestene ha noe spise?» «Nei, takk vi har nettopp spist. Vi ville bare hilse på dere, ikke forstyrre lenge på en travel onnedag.»

Det blir noen uforglemmelige minutter langt inne i hjertet av Andesfjellene. India-nere som har bodd og dyrket jorda i uminnelige tider, en gutt som er vokst opp i de enkleste kår en kan tenke seg, men i en natur så majestetisk at ord blir fattige. Så flytter han til storbyen Arequipa, blir

politimann og snekker, møter Jesus, får et nytt liv, blir evangelist og kirkeleder, får reise til det store utland, på besøk til kristne venner i Norge, får se en verden og en velstand hinsides det de noen gang kan drømme i den lille fjellandsbyen. Kontrastene blir overveldende...

De har en katolsk kirke i landsbyen og en lite forsamlingslokale for adventistene. Annen religiøs virksomhet finnes ikke. Adventistene er store i denne del av landet, de kom tidlig, for over hundre år siden, fra USA. Gamlefar har lenge vært adventist, men guttene, blant dem Ubaldo, brydde seg ikke om religion. De var på jakt etter jobb, penger, status, – ville bort fra det karrige bondelivet.

Far er glad for at Ubaldo og hans bror German er blitt evangeliske kristne, men han ville gjerne at de skulle helligholde lørdagen og bli døpt i adventistkirken. Vi som er med er skeptiske til adventistene, vi vet at det er mye bud og regler, lite nåde og evangelium.

Så spør gamlefar om å få avlegge et vitnesbyrd. Det vil vi gjerne høre!

Den gamle retter seg opp, støtter seg til kjeppen og får et ivrig drag over ansiktet. Så begynner han å vitne om en som har frelst ham med sitt blod, om Jesus som døde på Golgata kors for ham, og om livet som han har funnet hos Jesus. Så beklager han seg over alle som ikke bryr seg om dette budskapet, som ikke vil høre, som ikke har bruk for Jesus. Han minner om dommen som venter dem og understreker livets alvor og dåpens nødvendighet.

Vi undres. Vitnesbyrdet griper oss. Den gamles iver er ekte og smittende. Og budskapet går inn hos gjestene. Vi kan ikke forstå annet enn at her må det være en som har møtt Jesus, som har fått bruk for syndenes forlatelse.

«Vi kan ikke diskutere kirkesamfunn med far,» sier Ubaldo. «Han står steilt på sitt med sabbat og dåp i adventistkirken, men når vi kommer inn på evangeliet og syndenes forlatelse, har vi samfunn med far.»

Vi samtaler om dette. Det slår oss at der hvor Guds ord er i bruk, kan verken feil doktrine eller vranglærende kirkesamfunn hindre Åndens arbeid på hjertene. For Ånden og Ordet er ett! Derfor er det, som professor C. Fr. Wisløff har sagt, mulig å bli frelst innen alle kirkesamfunn, endog i den katolske kirke. For på dommens dag spørres det ikke etter kirketilhørighet og troslære, men etter hjerter som er født på ny ved budskapet om Blodet som rant i synderes sted!

«Kanskje jeg skulle flytte heim og ha møter her i bygdene?» sier Ubaldo på veien tilbake til byen. Han kjenner på nøden for landsbyen, for folket der og nabo-bygdene. Det er så mange som ikke er frelst, og mange blir forført av vrang lærdommer og falske profeter.

«Flytte heim og forkynne Guds ord?» Spørsmålet blir hengende i luften, får ikke noe svar, annet enn dette: «Ja, tenk om vi en dag kunne få være med å stifte en kristen menighet i heimbygda di!»

Det er verre at sjelene fryser, enn erter og poteter. Høsten er stor, men arbeiderne få! Måtte vi nå dem før frosten tar dem!

Bak i bilen har Ubaldo med seg en sekk poteter. Mor sendte den med ham, enda de trengte den så sårt selv nå når frosten tok de nye. Men slik er morshjertet... også hos en indianerkvinne på høgfjellet dypt inne i Andesfjellene! L&E

Se på Jesus!

Av evangelist Miguel Curse, Peru

«Så brøt de opp fra fjellet Hor og tok veien til Rødehavet for å dra omkring Edoms land. Men på veien ble folket utålmodig. De talte mot Gud og mot Moses og sa: Hvorfor har dere ført oss opp fra Egypt, så vi må dø her i ørkenen? For her er verken brød eller vann, og vi er inderlig lei av denne usle maten! Da sendte Herren serafslanger inn blant folket. De bet folket, og mye folk av Israel døde. Så kom folket til Moses og sa: Vi har syndet, fordi vi har talt mot Herren og mot deg. Be til Herren at han vil ta slangene bort fra oss! Og Moses bad for folket. Da sa Herren til Moses: Lag deg en serafslange og sett den på en stang. Så skal hver den som er bitt og ser på den, få leve. Så laget Moses en kobberslange og satte den på en stang. Og når en slange hadde bitt noen, og han så

på kobberslangen, ble han i live.»

4M 21:4-9

Når vi leser om Israels vandring i ørkenen har det mye å lære oss om vår daglige vandring som Guds folk. Israelsfolkets situasjon i Egypt hadde vært tragisk. De var slaver og bodde i Egypt i 430 år. Vi var også, i vår naturlige tilstand, fortapte mennesker og syndens slaver.

Så får vi i 2M 12 høre hvordan Herren forløser sitt folk med Blodet. De måtte stole på Guds ord ved å ha blod på dørstokkene. Blodet har også en veldig viktig stilling i frelsen – Lammets blod, Jesu blod. Jesus døde for deg og meg for at vi skulle ha liv!

Etter 430 år er de blitt 600 000 menn foruten kvinner og barn. Det vi si at det

Store og små samlet til bibelkurs i Arequipa for å høre Guds ord 11.-13. april 2003!

Evangelist Miguel Curse sammen med sin nærmeste familie.

kunne være en flokk på ca. 3 millioner. Så får vi følge folket gjennom ørkenen der Herren oppdrar dem gjennom tukt og trøst.

Da de kom til Edom, ville ikke edomitene la dem gå gjennom landet, til tross for at det hadde vært enkelt å krysse gjennom deres landområder. Så måtte Israelsfolket gå rundt. Det var varmt og ufruktbart, sannsynligvis over 30 grader i skyggen. Det var som å gå feil vei, og folket ble utålmodig. De ble inderlig lei den usle maten, og de klaget på Moses. Slik syndet de mot Gud, og synden har alltid konsekvenser.

Da de gikk gjennom ørkenen beskyttet Gud folket, men nå tok han bort sin beskyttelse fra dem, og serafslangene kom inn mellom folket. De hadde en dødlig gift, og mange døde.

Vi er også på vei til det lovede land, til himmelen. Jeg vil stille spørsmålet: Hvordan lever vi? Er vi bedre enn Israelsfolket?

Nei, vi har det samme hjerte som dem, og jeg bærer synden med meg i mitt liv. Ta bare min stolthet, hvordan kan jeg komme den til livs?

Gud stiller diagnosen. «Det er ingen forskjell, alle har syndet og står uten ære for Gud.» (Rom 3:22-23) «Fra himmelen skuer Herren ned, han ser alle menneskenes barn. Fra det sted hvor han bor, ser han ned til alle dem som bor på jorden. Han er den som har skapt deres hjerter – alle sammen, og han gir akt på alle deres gjerninger.» (Sal 33:13-15) Dette sier Skriften til deg og meg.

Jesus sier i bergpreken at vi bærer med oss synd mot Gud.

Hvor mange av oss er det ikke som er misfornøyd. Vi klager på den ene og den andre. Vi baktaler predikantene, og vi synder mot Gud. Så sier Bibelen i Esek 18:4 «Den som synder, skal dø.» Det er en død gjennom alle evigheters evighet.

Hør på dette alvorret: «Og de skal gå ut og se på de døde kroppene av de menn som

har syndet mot meg, for deres orm skal ikke dø, og deres ild skal ikke slukkes, og de skal være en gru for alt kjød.» (Jes 66:24)

Guds ord sier at ilden aldri skal slukne. «Så skal han si til dem på venstre side: Gå bort fra meg, dere som er forbannet, til den evige ild, som er beredt for djevelen og hans engler.» (Matt 25:41)

Da Israelsfolket så syndens konsekvenser, ropte de til Moses. «Vi har syndet, fordi vi har talt mot Herren og mot deg. Be til Herren at han vil ta slangene bort fra oss! Og Moses bad for folket.» (4M 21:7) Det er et ord til oss i dag også om at vi skulle gå til Jesus med synden. Det forskjell på å beklage synden, og gå til Jesus med synden.

«Da sa Herren til Moses: Lag deg en serafslange og sett den på en stang. Så skal hver den som er bitt og ser på den, få leve.» (4M 21:8)

De skulle bare se, ikke ta og røre ved den. De skulle ikke prøve å klatre opp. Den som prøvde å få hjelp av lege og spesialist – han døde. Men når folket så, da skjedde underet, de ble i live. Her er det søteste evangelium. Jesu ble løftet opp på samme måte da han døde for deg på korset. Du skal, i din nød, få se opp til ham!

Skriften sier: «Så kommer da troen av forkynnelsen som en hører, og forkynnelsen som en hører, kommer ved Kristi ord.» (Rom 10:17) Hvordan kjenner du deg når du hører forkynnelsen? Føler du deg dømt!

Alle mine synder kastet Gud på Jesus. Så kommer Jesus og sier: – Jeg døde for dine synder!

Som babyen, slik får jeg ligge ved Jesu bryst. Han gir meg liv og næring.

Kom frem til korset, til han som tok på seg dine og mine synder.

Nikodemus fikk høre dette av Jesus selv: «Likesom Moses opphøyet slangen i ørkenen, slik skal Menneskesønnen bli

oppøyet, for at hver den som tror på ham, skal ha evig liv.» (Joh 3:14-15)

Den som finner en annen vei, eller stoler på sine egne gjerninger faller ut av nåden. «Den som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har trodd på Guds enbårne Sønns navn.» (Joh 3:18) «Hvordan skal vi da unnfly om vi ikke akter så stor en frelse?» (Heb 2:3)

Hvorfor lukker folket øynene for Jesus kors? Hvorfor skal vi selv bære på vår synd? Hvorfor bærer du dine synder selv?

«La oss derfor med frimodighet tre fram for nådens trone, for at vi kan få miskunn, og finne nåde til hjelp i rette tid.» (Heb 4:16)

Vi får komme frem for nådens trone hver eneste dag. I hjemmet klarer jeg ikke oppføre meg mot barna som jeg gjerne ville. Datteren min sier: «Far, hvorfor sier du alltid – tilgi meg! Kan du ikke heller slutte å bli sint?»

Når jeg komme til min himmelske far og sier: tilgi, tilgi, tilgi – viser Jesus meg da bort? Å nei, han viser meg ikke bort, han som døde for meg!

Så ser vi Israelsfolket. Selv etter alle under og tegn de opplevde, så var de fortsatt trassige. Se på oss, – til tross for at vi får besøk og hjelp fra Norge, så er vi ofte misfornøyde.

Men se på Jesus! Der er det liv for syndere!

Røveren som hadde mistet all sin stolthet, han fikk se sin frelse på korset ved siden av.

I oss selv er vi fortapt, men i Jesus er vi erklært rettferdige.

Jesus sa til Nikodemus: «Hver den som tror på ham, skal ha evig liv.» (Joh 3:15) Se på Jesus!

Fritt etter bibeltime på bibelkurs i

Arequipa lørdag 12. april.

Oversatt og bearbeidet ved JE og DRL

Bekjenn din synd for Herren!

Av Celso Valdiglesias, Peru

«Da jeg tidde, ble mine ben borttært, idet jeg stønnet hele dagen. For dag og natt lå din hånd tungt på meg. Min livssaft svant som i sommerens tørke. Sela. Jeg bekjente min synd for deg og skjulte ikke min skyld. Jeg sa: Jeg vil bekjenne mine misgjerninger for Herren! – Og du tok bort min syndeskyld. Sela.»

Salme 32:3-5

For en vantro er det lett å leve i synden, for han frykter ikke Herren. For en verdslig er det å leve i synden normalt. En troende kan ikke leve i synden. Da blir vi dømt i våre hjerter.

Å falle i synd

Her ser vi kong David. Han falt i synd til tross for at han var et Guds barn og til tross for at han kjente Guds ord. Så skjulte David synden. Han prøvde å fortrenge det han hadde gjort. Men det var likevel synd for Gud. David greidde ikke å skjule synden.

Gud hadde lagt noe ned i Davids samvittighet. Og hans samvittighet ble vondere for hver dag som gikk. Han ble uten håp og var kommet under dommen med sitt liv. Dersom du som troende faller i synd, har du ikke ro i din samvittighet. Du kjenner «den

tunge hånd» som ligger på ditt hjerte.

Gud ser alt

Så måtte David bekjenne sine synder for Herren. David tenke å skjule sine synder for Gud, men samvittigheten dømte ham. Gud ser alt i ditt liv, hvert minutt – alt du gjør både av godt og vondt.

Lyset fra Gud opplyser det aller innerste i et menneske. Derfor kan du ikke skjule noe for Gud. Jeg kan si til dere at jeg er et perfekt menneske, men overfor Gud kan jeg ikke skjule synden.

Vi levde alle langt borte fra Gud. Ingen levde slik Gud ville, og en dag skal vi alle sammen stå for Gud med våre liv

Så kommer Jesus og leter etter synderen, etter syndige mennesker. Han kommer til deg også, så du kan få bekjenne dine synder for ham. Han vil gjerne få ta bort dine synder. Det skjer ikke fordi du kommer, men fordi du kommer *til ham*, han som vil at vi skal bekjenne våre synder for ham.

Dommen i samvittigheten

David kjente dommen i sin samvittighet og denne dommen lå tungt på Davids hjerte. Derfor måtte David si:

Kirkepresident Celso Valdiglesias i forsamlinga under bibelkurset i Arequipa.

«Jeg vil bekjenne mine misgjerninger for Herren!» Han måtte bekjenne all synd!

Gud så Davids hjerte, og han så at David måtte søke Kristus. Slik ser han også ditt hjerte, og han ser om du er sann i ditt hjerte. Det var en hjertesak for David. Så fikk han også oppleve syndenes forlatelse for Jesu skyld.

Alt i Jesus

Slik ville Jesus at den enkelte av oss skulle komme fram for ham. David fikk hvile i dette at Jesus ikke ville kaste ham fra seg. Vi har det samme løftet i Guds ord. Vi kan få ha det samme håpet til Jesus.

Vi har fått høre at Jesus kom for å

gi oss lyset og sannheten. I Jesus har vi alt. Han er den eneste som kan frelse oss.

Dersom vi lever i synd stenger vi Guds ord ute. Velger vi synden setter den et skille mellom oss og Gud. Derfor kom David fram for Gud og bekjente sine synder. Han søkte fred med Gud.

I dag stiller Jesus seg foran deg – det er deg det gjelder. Lytt i dag til Guds røst når du hører Guds ord.

Fritt etter andakt på bibelkurs i Arequipa fredag 4. april. Oversatt og bearbeidet av JE og DRL.

Gjennom denne radioantennen spres Guds ord utover storbyen Arequipa.

Du er mannen!

Av evangelist Ubaldo Marca, Peru

Tekst: Salme 51

Jeg hilser dere i Jesu Kristi dyrebare navn. Til og med fjellene skjelver for Guds ord. Hvordan tar vi imot Guds ord? For meg er det vanskelig å formidle Ordet.

Bønn:

«Dyrebare Jesus, vi takker deg for ditt dyrebare blod som du lot ofre på korsets tre. Må din Hellige Ånd åpne vå-

re tanker og ører, og må du velsigne ditt ord for den enkelte av oss. Amen.»

Syndens alvor

Kjære venner! Vårt kjød bærer med seg et frø i fra djevelen, og hensikten med det er at vi skal leve i synden og gå fortapt. Ingenting av alt vi måtte komme bort i kan sammenlignes med synden. Synden fører med seg konsekvenser, og disse må bæres resten av livet og i evighet.

Evangelist Ubaldo Marca sammen med sin kone Juana.

Først presenteres synden som spennende. Men med en gang du er falt i synden så fanger den deg. En sjel som blir fristet av synden, er som en stein på kanten av en skråning. Når steinen faller utfor kanten kommer den ut av kontroll. Overvinnes ikke fristelsen før en kommer ut i fallet, så går det galt.

Avkledd

I salme 51 klager David sin nød over synden. Hans fall var ikke offentlig kjent, og han prøvde å skjule det for Herren.

Synden startet i Davids hjerte, så drar den med seg både Batseba, Urias og barnet – sønnen han fikk måtte dø.

Så kommer profeten Natan på besøk, og David blir «avkledd» med sin synd: «Du er mannen!»

Slik er det når loven kommer til ditt hjerte. Den avslører all din synd. Du står naken og barfor Gud.

Ingen kan sette tall på syndene, og begynte vi å telle dem, så ville vi aldri komme i mål. Men da synden ble levende for David ropte han: «Vær meg nådig Gud!»

Syndenes forlatelse er alltid av pur nåde og miskunnhet. David ville ikke rettferdiggjøre seg selv, og han nevner overhode ikke noe om sine gode gjerninger.

Det finnes overhode ikke noe godt som vi kan vise til hos Gud. David ber: «Vær meg nådig, Gud, i din miskunnhet! Utslett mine overtredelser etter din store barmhjertighet!» Sal 51:3

Vår syndeskyld er stor

Våre synder er som store blekkflek-

ker som er tatovert inn i vår hud. Synden er som lån som stadig forrentes, – synd, på synd – slik er det med våre liv. Det David ber om, er at synden blir utslettet, at hans konto blir slettet: «Utslett mine overtredelser, rens meg fra min synd!»

Ofte når vi står i gjeld, og saldoen øker – da har vi bare et ønske: At gjelda blir utslettet. Syndens konto vokser for hver dag. Vi ønsker å utslette våre overtredelser, men så er det ingenting å betale med. Likevel sier vi stolt: «Ja, jeg skal betale.»

Men ydmykheten roper til Herren: «Utslett gjelda mi, jeg kan ikke betale den!» Det eneste som står tilbake er at vi kommer til Jesus som en tigger og sier: «Vær meg nådig Gud!»

Når gjelden din blir utslettet, er det så deilig å få høre: «Du er fri! Gjelda di er betalt! Kontoen din er gjort opp!»

Dette kan ikke sammenlignes med noe annet, venner! Dette er den troendes glede. Din skyld er tilgitt, og din gjeld er betalt!

Rens meg fra min synd

Ytre sett kan en ikke se synda, men når lovens mikroskop kommer inn over ditt liv, da blir det så skittent. Da får vi se hvor forferdelig synden er i Guds øyne. Ofte ser vi på en padde og syntes den ser stygg ut, men synden er mye styggere.

David ber om å bli rensset i Kristi blod. Du trenger også du å bli vasket og tvettet i Jesu blod. «Rens meg fra min synd,» sier David, «rens meg så jeg blir helt ren!»

Når profeten Natan sier: «Din synd er deg forlatt» fikk David den største trøst. Når profeten sier: «Du er mannen,» så nektet ikke David.

Hvordan er det med oss? Vi er slik av naturen at vi nekter for synden – vi frykter mennesker. Men hva når vi står for Gud? Jo, da må vi bekjenne med David: «Mine overtredelser kjenner jeg, og min synd står alltid for meg.» Sal 51:5

Guds øye ser alt

Hva kan vi kalle vårt i denne verden? Alt vi eier har vi jo på lån. Det vi virkelig kan kalle vårt, er synda. Det er det eneste vi har rett til å kalle vårt. Synden din har du og den må du bære med deg i evigheters evigheter. Når denne grufulle sannhet går opp for deg, må du rope med David: «Mot deg alene har jeg syndet, det som er ondt i dine øyne, har jeg gjort...» Sal 51:6

David har fått se inn i synda si. Synden er brudd på Guds hellige lov. All synd er mot Gud. David sier: «Mot deg alene har jeg syndet.» David trodde han hadde holdt synden hemmelig, men Gud så den. Hvilken galskap dette er – å tro at vi kan synde i hemmelighet!

Så står David der, avslørt og forsvarsløs foran Natan, Guds ords forkynner.

Guds øye ser alt! La oss passe oss for synda. Når vi synder så gjør vi det for Guds åsyn. «Hvor skal jeg gå fra din Ånd, og hvor skal jeg flykte fra ditt åsyn?» (Sal 139:7) Hvilke sted skulle vi finne for å kunne skjule oss for Gud?

Hvor kan vi gjemme kjødets gjerninger?

Vi er skyldige etter vår natur!

«Se, jeg er født i misgjerning, og min mor har unnfanget meg i synd.» sier David. (Sal 51:7) David er skremt og føler seg knust. Han er nedslått av synden. Etter vår natur er vi syndige. Selve livskilden fra unnfangelsen er smittet. Vi tipper alltid over til synd. Mange mener at barnet er uten synd, men det er å fornekte arvesynden. Det er å tale Gud imot.

Det indre livet – hjertelivet

Gud er ikke interessert i det ytre, men i det indre, virkelige livet. Hadde dere kjent mitt indre liv så hadde dere blitt forskrekka. Det indre er så forferdelig, derfor er det så stor forskjell på utsiden og innsiden. Ytre sett kan vi nok være både vennlige og respekterte, men indre sett er vi skitne. Det er dette David er forskrekket over. Et menneske som står for den hellige Gud må bekjenne at han er både korrupt og løgnaktig i hjertets innerste.

Synda har gjort deg og meg urene slik de spedalske var blitt urene og kunne ikke ha med det hellige å gjøre. Alle disse som var urene måtte renses med en isopkvist med vann og blod. Denne renselsesmetode renses de urene, slik at de kunne delta i gudstjenesten igjen.

Problemet ditt er ikke at du er fattig, men at du er en synder. Frels meg! Slik roper synderen.

Jesu blod renses

Og så får vi lese i Bibelen at «Jesu,

Forts. side 16

Kom Herrens ord i hu!

Av evangelist Eusebio Alvis, Peru

Tekst: 5M 8:1-11

Israelsfolket var 40 år i ødemarken. Gud hadde lovet Abraham, Isak og Jakob løfteslandet, og så kom de til Egypt. Men etter 400 år i Egypt fridde Herren dem ut og førte dem mot det lovede land. Han ventet en ting av dem: "Kom Herrens ord i hu". På den annen siden lovet Herren å oppfylle alle deres behov.

Så går det ikke lenge etter at de var fridd ut fra slaveriet i Egypt før de gjør opprør. Da de kom ut i ørken var det ikke melk og kjøtt. Og folket protesterer mot Moses, men det var egentlig å protestere mot Gud selv.

Hvorfor førte Herren folket sitt på alle disse omveiene i ørkenen? Kunne de ikke gått rett til det lovede land?

Svaret er at de ikke hadde lært Herren å kjenne. Derfor ydmyket han dem 40 år i ørkenen gjennom sult, tørst, kulde og hete. Alt dette var Herrens gode vilje med folket. Men folket var ikke rede til å møte fienden. De hadde ikke lært å sette all sin lit til Herren alene.

Mannaen var uvant. De hadde ikke spist slik mat før. Til tross for at Herren sa det var mat fra himmelen, satte de ikke pris på den. De ville ikke ha denne usle maten. Men hør hva Herren sier om denne maten: «Han ydmyket deg og lot deg hungre, han gav deg manna å ete, en mat som verken du eller dine fedre kjente, fordi han ville la deg vite at mennesket ikke lever av brød alene, men at mennesket lever av hvert ord som går ut

av Herrens munn.» (5M 8:3) Dette Ordet er det Jesus bruker mot djevelen i ørkenen slik det står i Matteus kapittel 4.

Guds ord er vår mat. Det er Gud som har gitt oss denne mat! Den legemlig mat er viktig, men den kan ikke gi deg evig liv eller del i syndenes forlatelse. Jesus sier: «Den som eter mitt kjød og drikker mitt blod, har evig liv. Og jeg skal oppreise ham på den siste dag.» (Joh 6:54)

Her ser vi Guds store nåde. Han gir legemlig og åndelig mat.

Leser vi historien om de to fiskene og de fem brødene, så står det at Jesus

Evangelist Eusebio Alvis har forkynt Guds ord siden 1983. Her fra bibelkurset i Arequipa.

etterpå krysset Gennesaret-sjøen. Neste dag kom de og spurte ham hvordan han hadde kommet hit, og han svarte dem og sa: «Sannelig, sannelig sier jeg dere: Dere søker meg, ikke fordi dere så tegn, men fordi dere spiste av brødene og ble mette! Arbeid ikke for den mat som forgår, men for den mat som varer ved til evig liv, den som menneskesønnen skal gi dere. For på ham har Faderen, Gud, satt sitt segl.» (Joh 6:26-27)

Vi er ikke bedre enn Israelsfolket. Vi lever også i ødemarken! Det er en hard vandring der det verken er vann eller vern mot hete og kulde. Men mitt i alt dette ser vi Herrens miskunnhet mot dette ulydige folket.

Han fulgte dem som en ildstøtte om natten som varmet dem i kulden. Og om dagen i den steikende varmen vernet Herren dem i en skystøtte som gav dem skygge. I tillegg gav ham dem vann fra

klippen. All denne Guds godhet var uforskyldt.

På samme måten er han mot oss, vi som aldri kan lære, som ikke legger øre til hans røst, men som ringakter hans ord og ikke vandrer på Herrens veier. Herren har vært uendelig god mot meg, jeg som har vært troløs mot han. Han har vært tålmodig og miskunnelig inntil i dag, tross alle mine svakheter og min åndelige fattigdom. Jeg er takknemlig mot Jesus som ikke har kastet meg bort.

Det finnes ikke ord for denne ufortjente kjærlighet. Måtte Jesus få være vårt eneste håp! Og måtte Herren velsigne sitt eget ord!

*Fritt etter andakt ved velokmst-samling
med ledelsen i INEL-Perú
fredag 4. april om kvelden. Oversatt og
bearbeidet ved JE og DRL.*

Fra bibelkurset. I forgrunnen ses noen som nylig er vunnet for Jesus gjennom radioarbeidet.

hans Sønns blod renser oss fra all synd.» (1Joh 1:7)

Dette er så utrolig. Jesu blod renser deg! Bare Guds nåde kan gjenopprette din falne natur og gjøre deg ren.

Døder og gjør levende

«Nå ser dere hvem jeg er, og at det er ingen Gud foruten meg. Jeg døder og gjør levende. Jeg sårer, og jeg leger, og det er ingen som redder av min hånd.» 5M 32:39

Den samme Ånd som sårer ditt hjerte med loven, det er den samme Ånd som forbinder ditt hjerte. Det er evangeliet Den Hellige Ånd leger oss med, dette at synden er tilgitt.

En kristen kan ha vanskeligheter av forskjellig art, men den største glede er at synden er tilgitt. Min fattigdom er stor. Et menneske uten Jesus er et null, men har du Jesus da blir det tall foran og da blir det verdi. Derfor er all din verdi i Jesus. «Bare tomhet er menneskenes barn, bare løgn er mannens sønner. I vektskålen stiger de til værs, de er tomhet alle sammen.» Sal 62:10

Menneske er ikke bare løgnaktig, men Ordet sier at det er mindre enn ingenting (*spansk bibeltekst*). Du er ingenting uten Kristus, men blir du ett med Kristus i dette tilfluktsrom som frelsen i Jesus er, ja da har du stor verdi.

Til Gud kan du ikke gi noe, tvert i mot – du må miste alt for å få alt. Og fra nå og framover er det bare det Jesus har gjort som gjelder.

Når mannen i et ekteskap dør, kaller vi hans kone enke og hans barn foreldre-løse. Men når et barn dør, har vi intet ord i språket vårt som beskriver gjenlevende foreldre. For en slk smerte er så stor at språket vårt ikke rommer den. Hvordan har det vært for Gud når Jesus døde? Han gav sin enbårne sønn i døden for deg. Jesus døde for dine synder, min venn.

Skjult i Jesu sår

«Han sa: Hvem er du? Hun svarte: Jeg er Rut, din tjenestepike. Bre teppet ditt ut over din tjenestepike, for du er løser.» (Rut 3:9) Rut fikk kaste seg ned ved Boas føtter, og ble skjult under hans kappe. Du kan få kaste deg ned for Jesu føtter, så skal du bli skjult i hans sår og finne ro, trøst og fred.

«Når jeg kommer deg i hu på mitt leie, tenker jeg på deg gjennom nattevaktene. For du har vært min hjelp, og under dine vingers skygge jubler jeg.» (Sal 63:7-8) Sjelens hvile er søt under Jesu vingers skygge. I Kristus har vi alt. Uten Kristus har vi ingenting!

Mitt ønske for deg at du må få leve i nåden, dekket av Jesu fullkomne rettferdighet.

*Fritt etter bibeltime på bibelkurs i Arequipa
fredag 11. april. Oversatt og bearbeidet
ved JE og DRL.*

**Hovedsommerskole
9.-13. juli 2003
på Bibelskolen på Fossnes**

Ledere: Dag Rune Lid, Olaf André Klavenæs og John Flaten

Onsdag 9. juli

kl 2000 Møte v/Reidar Linkjendal

Torsdag 10. juli

kl 1000 Årsmøte i NLL

Andakt v/Tore Mangelrød

kl 1700 Bibeltime v/Olaf Klavenæs

kl 2000 Møte v/Gunnar Nilsson

Fredag 11. juli

kl 1000 Bibeltime v/Håvar Fjære

kl 1130 Bibeltime v/R. Linkjendal

kl 1700 Bibeltime v/Per B. Holm

kl 2000 Møte v/Olaf Klavenæs

Lørdag 12. juli

kl 1000 Bibeltime v/Gunnar Nilsson

kl 1130 Bibeltime v/Per B. Holm

kl 1700 Bibeltime v/Håvar Fjære

kl 2000 Møte v/Reidar Linkjendal

Søndag 13. juli

kl 1030 Møte v/Gunnar Nilsson

Priser: Full pensjon: kr 1 000,- pr. pers.
Barne- student- og familierabatter.

Påmelding innen 1. juli 2003 til

Aud og John Flaten,
tel 69 88 32 95, mob. 91 63 64 01.

NB: Alle over 18 år som ønsker å benytte stemmeretten på årsmøtet, må ved innmelding gi særskilt beskjed om dette!

ALLE HJERTELIG VELKOMMEN TIL
SAMLING OM GUDS ORD!

**Sommerskole
31. juli - 3. august 2003
på IMI Stølen, Oppdal**

Ledere: Håvar Fjære og
Ragnvald Lende

Torsdag 1. august

kl 2000 Møte v/Erik Trans

Fredag 2. august

kl 1000 Bibeltime v/Erik Trans

kl 1130 Bibeltime v/Steen Zink

kl 1700 Bibeltime v/Tore Mangelrød

kl 2000 Møte v/Erik Trans

Lørdag 3. august

kl 1000 Bibeltime v/Erik Trans

kl 1130 Bibeltime v/Steen Zink

kl 1700 Bibeltime v/Karl Notøy

kl 2000 Møte v/ Steen Zink

Søndag 4. august

kl 1030 Møte v/Erik Trans

Priser: Full pensjon: kr 1 090,- pr. pers.
Barne- og familierabatter.

Påmelding innen 10. juli 2003 til

Solfrid og Ragnvald Lende,
tel 51 43 34 88, mob. 928 82 300

Bibelskole-turné våren 2003:

28. mai: Nes på Romerike, tale v/H. H. Brix

29. mai: Vingvågen bedehus, tale v/I. Gangås

31. mai: Mosvik bedehus, tale v/H. H. Brix

1. juni: Bangdalen bedehus v/Gangås og Brix

4. juni: Degerbyn, Sverige, tale v/Per B. Holm
og Carl-Henrik Rehnström

6. juni: Byske, Sverige, tale v/Ingar Gangås
og Göran Holmgren

7. juni: Mariehemskyrkan, Umeå, Sverige
tale v/Per B. Holm m.fl.

8. juni: Mariehemskyrkan, Umeå, Sverige
tale v/I. Gangås og Henrik Staxäng

8. juni: Mariehemskyrkan, Umeå, Sverige
tale v/Per B. Holm

Misjonsarbeidet i Peru!

Av Dag Rune Lid

Gjennom 14 dagar i april fekk eg den store gleda å få vere med å besøkje misjonsarbeidet i Peru. Det var utruleg mange inntrykk som møtte oss på dei få dagane me fekk besøkje våre kristne brør og systre i Peru. Og etter som tida går og inntrykka får søkkje så er det som dei blir meir levande. Me fekk kjenne det heilage samfunnet som er uavhengig av kulturelle og nasjonale grenser.

På mange måtar kjende me på store

kontrastar mellom Peru og Noreg. Det var smerteleg å sjå den uendelege fattigdommen som mange peruanarar lever under og samstundes tenkje på korleis me her i Noreg lever i uendeleg overflod. Men trass i store kontrastar menneskeleg sett, var det så gildt å få møte Kristusgrepne sjeler som kunne vitne med Job: Eg veit at min utløysar lever!

Me fekk møte og bli kjende men mange av dei nasjonale kristne. Dei le-

Medarbeiderne i Peru. 1. rekke f.v.: Evangelist Miguel Curse, kontorsekretær Victoria González, evangelist Ubaldo Marca og evangelist Hugo Castellanos. 2. rekke f.v.: Evangelist Damián Heredia, evangelist Eusebio Alvis og kirkepresident Celso Valdiglesias.

En del av forsamlingen fotografert utenfor kirken i bydelen «Alto Selva Alegre» i Arequipa.

ver i stor fattigdom menneskeleg sett, men har fått del i ein himmelsk rikdom som tyder langt meir enn jordiske verdiar. Inspirerende var det også å få møte leiarane i kyrkja og evangelistane som forkynner Guds ord.

Radioarbeidet var også svært oppmuntrande å få innblikk i. Det var sending kvar dag frå fem om morgonen til åtte om kvelden. Det byrja på indianarspråket (quechua) og etterpå var det på spansk.

Valspråket for radioen er henta frå Esek 2:7 «Du skal tala mine ord til dei anten dei høyrer eller lèt det vera. For trassige er dei.» Etter dette prinsippet vert radioen driven. Målet er å nytte den som eit reiskap til å forkynne evangeliet, og halde seg til ei konservativ luthersk linje.

Radioen kan nå kring ein million menneske som bur i Arequipa, og tan-

ken er at uansett når nokon slår på radioen så skal dei møte eit kristen program eller fin kristen song eller musikk. Dei ynskjer ikkje å nytte verdsleg musikk eller kristen song som opnar opp for underhaldingskristendom. Difor har dei sunge inn mange songar frå songboka som dei nyttar i radioen.

Resultat uteblir ikkje. Så å seie heile den menigheita som held til i sentrum av byen er slike som er vunne gjennom radioarbeidet, og ein får stadig kontakt med fleire som ynskjer kontakt og som ber om å få kristen opplæring. Det er i grunnen berre dei økonomiske midlane som hindrar at ein kan nå enno lenger ut.

Ein kjenner på at dørene er opne, og det gjeld å så medan den enno er dag. «Natta kjem då ingen kan arbeida.» (Joh 9:4) Me kjenner også på at me skulle hatt ein norsk misjonær i Peru som kunne vere med å leie arbeidet og opplæringa mellom dei nasjonale kristne.

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring.

Under bibelkurset i Arequipa i Peru 11.-13. april 2003 ble det servert middag til store og små! Bibelkursene varer fra 9 om morgenen til 5 om ettermiddagen, så litt varm mat midt på dagen gjør godt!

Maria Elena Valenzuela har vært med i forsamlingen i mer enn 10 år. Hun er enke og alenemor for to døtre. Det er Maria Elena som har hovedansvaret for innkjøp og matlaging under bibelkursene. Hun er humørspreder og alltid takknemlig, til tross for fattige kår og en tøff hverdag for å få endene til å møtes.

Kirkelokalet i bydelen «Alto Selva Alegre» i Arequipa i Peru var fullt under siste dag av bibelkurset, søndag 13. april 2003. Både små og store er sammen for å høre Guds ord og synge om Jesus og frelsen i Lammets blod. Kvinnen i forgrunnen er medlem i sentrumsmenigheten og har vært trofast på møtene i mange år.

Barne- og ungdomsleirer 27. - 29. juni 2003

- Bibelskolen på Fossnes
1. til ferdig med 4. kl.
Info: 33 36 17 76
- Heia leirsted i Vestfold
Ferdig med 5.kl. og eldre
Info: 33 11 20 44